L'AIGUA DE LA RIERA

Autores: Mestres d'Educació Infantil del Grup de Treball
Rierada 50 Anys

Il·lustracions: Sònia González

L'AIGUA DE LA RIERA

Autores: Mestres d'educació infantil del Grup de Treball Rierada 50 Anys
Il·lustracions: Sònia González
Edita: Ajuntament de Rubí
juliol 2012
DL: B. 17500-2012

El Josep té vuit anys i la Montserrat en té cinc. Són germans. Es l'estiu. Els nens fan vacances de l'escola, però no marxen de Rubí. A vegades, els diumenges, la mare prepara el dinar i marxen tots plegats cap a la font del Bullidor. Allà sota els arbres dinen d'allò més bé, i després juguen i corren amb altres amics.

A vegades entre setmana, mentre els pares treballen, en Josep i la Montserrat s'ajunten amb altres nens i, com que fa molta calor, van a jugar a la riera. Allà tenen un gronxador gegant: el pont Penjat. Que divertit!!!

Però quina calor que fa! Els nens decideixen baixar
a la riera per mullar-se els peus i agafar capgrossos.

Quan es cansen de jugar s'entretenen mirant com treballen
els paletes que estan construint una casa molt a prop.

Avui és 15 de setembre. El Josep i la Montserrat tornen a l'escola. Estan contents perquè retrobaran els seus amics. Al Josep ja li han comprat l'enciclopèdia, ja és gran! Haurà d'estudiar de memòria moltes lliçons.

Ahir va ser el sant de l'àvia Mercè. En sortir de l'escola, el Josep i la Montserrat comparteixen amb els amics els caramels que els va donar quan la van felicitar. Després corren cap a casa; plou i fa vent.

En fer-se fosc la mare els crida per parar taula.
Sopen i a les nou tota la família ja és al llit.
Plou molt, trona i llampega.

L'endemà els nens es desperten molt d'hora. El pare i la mare ja són llevats i parlen fort des del menjador. La Montserrat crida la mare, que s'acosta portant una espelma encesa. Els diu que no hi ha llum i que segur que tampoc hi haurà escola: ha passat un gran desastre...

—Sabeu? La riera s'ha endut cases amb la gent que hi dormia a dins. També s'ha endut fàbriques, un pont..., i el pont Penjat del costat de l'hort que tant us agradava tampoc hi és!

Els dies següents els pares no van a la feina, van a ajudar en tot allò que poden en les tasques de desenrunament. No hi ha aigua ni llum. Cal fer molta estona de cua per comprar pa..., d'això se n'encarrega la Montserrat, i el Josep porta galledes d'aigua des de la font fins a casa. Tothom ajuda en allò que pot!

Han passat quasi tres mesos des d'aquella nit del 25 de setembre. Avui, dia de Santa Llúcia, el Josep torna a casa a l'hora de sopar. Amb uns quants amics han anat a cantar les Llúcies pel veïnat, i porta panses, figues, caramels i, fins i tot, alguns diners que han recollit cantant. Estan contents, aviat serà Nadal, han fet el pessebre i faran vacances de l'escola d'aquí a una setmana.

Avui, dia de Nadal, ben d'hora, hi ha xiscles i cridòria.
La Montserrat i el Josep desperten els pares: està nevant!!!
De bon matí places, teulades i carrers tenen ja un bon gruix
de neu i continua nevant. Els nens estan molt ilslusionats
i volen sortir al terrat per fer un ninot de neu.

L'AIGUA DE LA RIERA

Aquesta història pretén narrar, sense apartar-se de la realitat, uns fets històrics als infants més petits, però a la vegada hem evitat fer èmfasi en el dramatisme que comportà la rierada del 1962 a Rubí.

Ajuntament de Rubí
50 anys Rierada 1962-2012
Diputació Barcelona
Generalitat de Catalunya